

CAGLIERO 11

newsletter for salesiánskou misijní animaci

Číslo 19 – červenec 2010

MISIJNÍ SNY DONA BOSKA

Drazí misionáři, spolubratři i přátelé salesiánských misí!

Srdečně vás zdravím z Říma během letního zasedání hlavní rady.

Kontemplování misijního srdce Dona Boska nás přivádí k tomu, abychom si tento měsíc znovu připomněli jeho druhý misijní sen. Každý misijní sen našeho Otce ukazuje, jak jeho srdce bije touhou přinést radostnou zprávu mladým lidem celého světa. Učme se z jeho způsobu myšlení!

Materiály pro Domisal 2011 (Salesiánský misijní den) – DVD, plakáty atd. – již určitě dorazily do vašich provincií. Téma zní: dobrovolníci ohlašují radostnou zprávu.

Uskutečňujeme sen Dona Boska vytvářením misijního společenství v každém domě, misijním dobrovolnictvím v každé salesiánské provincii na celém světě!

Václav Klement

P. Václav Klement, SDB
Hlavní rádce pro misie

Jeden z misijních snů Dona Boska – druhý – byl dramatickou alegorií ukazující budoucnost salesiánského misijního díla na jihoamerickém kontinentě. Ti, kteří žili s Donem Boskem, tušili, že v těchto výpravných snech je něco více než jen lidského. Don Bosco vyprávěl tento sen 4. září 1883 během odpoledního setkání generální kapituly. Plný text viz: *MB XVI, 385-398; SDL.SDB.ORG.*

„Můj mladý přítel pokračoval: - Tedy: tyto hory jsou jako okraj, hranice. Za nimi čeká na salesiány bohatá úroda. Jsou tam tisíce a miliony lidí čekajících na pomoc, čekajících na víru. Tyto hory byly Kordillery v jižní Americe. Moře bylo Atlantický oceán. ...

Aniž bych věděl jak, ocitl jsem se na nádraží. ... Nastoupili jsme do vlaku. Ptal jsem se, kde jsme. ... Krásný nový vlak se dal do pohybu vpřed. ... Cestovali jsme skrz lesy, tunely, míjeli jsme obrovské viadukty, jeli jsme přes mosty nad horskými roklinami, jezery, močály... Přejížděli jsme divoké

řeky, jeli skrz préríi a velké pláně. Viděli jsme břehy Uruguaye. Myslel jsem si, že jen to jenom krátká řeka, ale ve skutečnosti byla velmi dlouhá.

V jednom okamžiku jsem zahlédl řeku Parana, která teče blízko Uruguaye. ... Vlak chvíli sjížděl dolů, pak se stočil k jedné straně, pak zase k druhé. Po dlouhé době zastavil podruhé. ...

Vlak poté začal opět cestu přes pampy a Patagonii. Byly tu roztroušeny domy i obdělávaná pole. Důkaz, že do této pouště již dorazila civilizace.

Na začátku Patagonie jsme minuli rameno řeky Rio Colorado nebo Rio Chubut. ... Konečně jsme dorazili k Magellanskému průlivu. Šli jsme dolů.

Před námi byla Punta Arenas. ... Můj přítel mě na všechny tyto věci upozornil.

Zeptal jsem se: - A co tím vším vlastně míníš? Odpověděl: - Co jsou jen plány do budoucnosti, se jeden den stane realitou. ...

Viděl jsem zázračnou budoucnost katolické církve, naší kongregace a civilizace v těchto regionech a jen jsem děkoval Božské prozřetelnosti, že se odhodlala mě použít jako nástroj své slávy a spásy tolika duší ...“

Chcete-li dostávat „Cagliero 11“ v angličtině přímo na váš email, napište na cagliero11@gmail.com.

Pojď, podej pomocnou ruku Mongolsku!

Dorazil jsem do Mongolska 14. listopadu 2009, abych si splnil svůj misijní sen. Toužil jsem být misionářem a jsem velmi šťastný, že se můj sen stal skutečností. Věřím, že Don Bosco mě neopustí a bude mě vždy chránit, abych mohl s pomocí Marie, Pomocnice křesťanů sloužit Pánu Ježíši v misiích až do konce života.

Naše misijní dílo v Mongolsku je plné snů a příslibů. Jsem si jist, že Don Bosco viděl Mongolsko i ve svých snech. Teď zde máme **dvě komunity**: jedna v Ulaanbaataru, druhá v Darhanu. V komunitě v Ulaanbaataru žijí čtyři salesiáni. Máme i mongolské spolupracovníky. Spolubratři zde pracují v **technickém učilišti a středisku pro chudé**. V Darhanu se naše komunita skládá ze čtyřech salesiánů. Všichni z nich pracují v našem farním kostele, škole pro neformální vzdělávání, tiskařském obchodě a denní oratoři.

Když jsem přijel do Mongolska, zůstal jsem na čas v komunitě v Darhanu, abych se učil mongolsky a pomáhal bratru Chrisovu v animaci mladých lidí během denní oratoře. Po čtyřech měsících jsem se přestěhoval do Ulaanbataaru. Zde jsem pokračoval ve **studiu mongolštiny** a pomáhal otci Viktorovi jako asistent v Don Bosco Care Center, kde máme 21 **dětí z ulice**. Tyto děti ztratily kontakt se svými rodinami žijícími na venkově. Žijí s našim centrem a my je posíláme do školy. Hledáme také jejich rodiče, aby se k nim děti mohly vrátit.

Jsem ve své misijní zemi velmi šťastný. Naučil jsem se být **flexibilní** a tvrdě pracovat, abychom zachránili duše mladých lidí. Postupně se začínají mladí lidé ptát na náš život, našeho ducha a apoštolát. Někteří z nich přicházejí do kostela a přidávají se k chlapcům v oratoři. Skutečně věřím, jak řekl Don Bosco, že mladé lidi přicházející do našeho domu sem přivádí Panna Maria. Pracujeme společně i s dalšími kongregacemi, abychom evangelizovali a pomáhali.

Naším jediným problémem je nedostatek spolubratrů k tomu, abychom mohli začít pracovat i na dalších místech Mongolska. I tam nás čekají mladí lidé.

Prosím přijďte a pomozte!

Bro. Anton Werun

původem z Indonésie, nyní misionář v Mongolsku

Salesiánské misijní úmysly na červenec 2010

Salesiánská rodina ve středoamerickém regionu

Aby členové salesiánské rodiny, kteří pracují v metropolích Severní a Latinské Ameriky, věděli, jak doprovázet mladé migranty a jejich rodiny.

Již od apoštola Pavla se církev pouštěla do misíí ve městech. Dnes v éře světové migrace máme za úkol opět proniknout do jejich dynamiky (viz apoštolské listy Korintským, Efezským, Aténským ...). V Americe vidíme dvojí migrační pohyb – z jihu na sever a z venkovských oblastí do městských center. První generace migrantů čelí mnoha výzvám na úrovni náboženství a často zůstávají bez pastorů, kteří rozumí jejich řeči a kultuře.

